

TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINLARI

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları : 584

Hız. Peygamber ve İnsan
Prof. Dr.Bünyamin ERUL

ISBN : 978-975-389-791-4

Yayıncı Sertifika No : 15402

4. Baskı Mart 2017 Ankara 15.000 Adet

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
İLK SAY Kurulu'nun 24.03.2014 tarih ve 3/2 sayılı
kararıyla uygun görölmüş ve Türkiye Diyanet Vakfı
Mütevelli Heyeti'nin 25.03.2014 tarih ve 1483-3 sayılı
kararıyla basılmıştır.

Baskı: **TDV**
YATIN MATBAACILIK TİC. İŞLETMESİ

Serhat Mahallesi 1256 Sk. No: 11

Yenimahalle / Ankara

Tel.: 0312. 354 91 31 (pbx)

Faks: 0312. 354 91 32

e-posta: tdvyayin@diyanetvakfi.org.tr

HZ. PEYGAMBER VE İNSAN

Editör:

Prof. Dr. Bünyamin ERUL

Prof. Dr. Ramazan ALTINTAŞ

Prof. Dr. Mesut OKUMUŞ

Prof. Dr. Bünyamin ERUL

Prof. Dr. İbrahim SARIÇAM

Prof. Dr. Enbiya YILDIRIM

Prof. Dr. Selçuk COŞKUN

Prof. Dr. İ. Hakkı ÜNAL

Doç. Dr. Gürbüz DENİZ

Prof. Dr. Ahmet YILDIRIM

Hasan KARACA

İÇİNDEKİLER

CÂHİLİYENİN İNSAN ANLAYIŞI	9
KUR'AN'DA İNSAN	25
HZ. PEYGAMBERİN DİLİNDE İNSAN	39
HZ. PEYGAMBER VE İNSANİYET	49
HZ. PEYGAMBER'İN İNSANA BAKIŞI	71
HZ. PEYGAMBER VE UNUTTUĞUMUZ İNSAN	93
İMAM EBÛ HANÎFE'NİN İNSANA VERDİĞİ DEĞER.....	111
ÜÇ KELİMEYLE İNSAN	123
İNSAN VE MANEVİYÂT	131
İNSANIN DİNE İHTİYACI	143

TAKDİM

Bir zaman dilimi düşünün... Yeryüzünde henüz “insan” diye anılan bir varlık yoktu. Sonra Yaratıcı kendisine “halife” olsun diye bir canlıyı yarattı. Hem de meleklerin itirazlarına rağmen... Onu anlama, kavrama, düşünme yetenekleriyle donattı... Ve bu yönleriyle sorumlu kıldı onu... Fıtrat üzere tertemiz yarattı... Aklıyla hakikati bulabilecek şekilde donattı... Kendi iradesiyle sakınacak yahut sapacak bir potansiyel ile... Hem iyi hem kötü yolu gösterdi ona... Serbest bıraktı onu, ister şükür seçsin, isterse küfrü...

İlginç bir varlıktı insan... Bazen meleklerin bile imrendiği bir dereceye yükselecekti... Bazen şeytanın dahi utandığı derekeye düşecekti... İşte bu yüzden Rahmân ve Rahîm olan Allah, acıdı insana... Şaşırmazın diye rehberler gönderdi... Kendi içlerinden seçtiği Rasulleri, Peygamberleri... Onlara da kutsal kitaplar ve sahifeler verdi... Rol modeli ve kılavuz olsun diye... İnsan gerçek yolunu bulsun diye...

Yeryüzünün sakinleri melekler değil beşerdi. Beşer, şaşardı... Kimi yolu buldu, kimi şaşırdı... Onlara gönderilen rehberler de kendi içlerindendi. Örnek, önder ve rehber olmak için seçilmişlerdi. Hepsinin muhatapları da insanlıktı. Görevleri, insana nasıl bir insan olması gerektiğini, insan-ı kâmil olmanın yollarını göstermekti... Amaçları, insanları “insaniyete” davet etmekte... İlahi mesajları duyurarak, öğreterek, açıklayarak... Ve mesajların gereğini bizzat kendisi uygulayarak... Kimi bu rehberleri duydu ve onların yoluna uydu... Kimi kulak tıkadı ilahi haberlere, karşı çıktı tüm peygamberlere...

Peygamberler zincirinin son halkasıydı Allah Rasulü. O, “Hâtemü’n-nebiyyîn” idi... “Rahmeten li’l-âlemîn” idi... İnsanlığa son rehber olarak gönderilmişti. İnsanlığa, son kez insaniyeti hatırlatmak üzere gelmişti... Aralarında yaşadığı cahiliye insanlarını, “insan” olmaya davet etmişti. Onlara insanî olan ile olmayan hususları öğretmişti... Güçlü olanın zayıf olanı yediği insana, “kul” olduğunu, hakkı, hukuku belletmişti...

Kur’an’ın da, Hz. Peygamber’in de en önemli ve öncelikli konusuydu insan... “Kendini bilen, Rabbini de bilecekti”... İnsanın kendisini tanıyabilmesi için Kur’ânî ve Nebvî insan tasavvuru oldukça ehemmiyet arz etmekteydi. İşte elinizdeki bu mütevazı çalışma, bir taraftan bu tasavvuru anlatırken, diğer taraftan da o son “Beşer-Rasûlü” onun insanlıkla ilgili öğretisini ele almaktadır. O ideal insandan, insanlarımıza bir nebze de olsa insaniyeti anlatabilmiş olma ümidiyle...

İdrak edemeyen “Beşer-Rasûlü”, onu fevka’l-beşer sandı,

Beşer üstü değildi Peygamberim amma üstün insandı...

Bünyamin ERUL

Ankara- 2014